

Kornordningen for Høsten 1917 virkede ikke tilfredsstillende. Den lovede, som det er sagt, 8½ Mill. paa Papiret og gav ikke stort mere end 5½ Mill. Det viste sig jo, som jeg for Resten forudsagde, det maatte gaa, at kun, saa vidt man har kunnet skønne, ca. ¼ har kunnet præstere fuld Ligning, skønt det kun var 4½ Td. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Jeg ser meget vel, at det ikke ganske kan sammenlignes med Tallene 6—7—8 i Aar, fordi de 3,000 Kr.s Fradrag skal tages i Betragtning. Vender jeg mig saa til det foreliggende Lovforslag, der angaar Høsten 1918, saa er det rigtigt, som det er sagt, og som jeg begyndte med at sige, at det er den allervigtigste af Aarets almindelige Love. Her er Rigsdagen i den Situation, at vi gerne skulde og gerne vilde gøre den Lov færdig i Tiden fra den 7. Marts til den 19. Marts, til hvilken Tid det er bestemt, at Rigsdagen slutter. Det er, som allerede bemærket, 12 Dage for begge Ting til dette Arbejde. Jeg vil bemærke, at det staaende Landbrugsudvalg var færdigt med sit Arbejde den 7.—8. Februar og afgav Indstilling til Regeringen, og det forekommer mig, man maa gaa ud fra, at den højtærede Minister hele Tiden har været med i det og har fulgt disse Forhandlinger og har været klar over Stillingen. Det skulde da synes muligt, det havde i alt Fald været meget ønskeligt, at disse Forslag var kommet noget før til Rigsdagen.

Hvad angaar dette Forslag til Kornlov for 1918, har man ude i Landbrugskredse ventet, at det skulde opfylde forskellige Hensyn. Man har fra alle Sider været enig om, at den nye Kornlov maatte være saaledes beskaffen, at den sikrede Staten det, den lød paa, det fornødne, og det, Loven lød paa, saa vi ikke igen skulde vedtage en Kornlov, der lød paa et stort Antal Millioner, men som viste sig ikke at holde Stik, naar den blev ført ud i Livet; man sætter fremdeles i Landbrugskredse overordentlig Pris paa og lægger megen Vægt paa at faa en Kornlov, der udelukker den Kontrol med den enkelte Landmands Avl og Bedrift, som den gamle Kornlov i Virkeligheden har forudsat, og som man har forsøgt at føre, men som man har Erfaring for er ganske umulig at praktisere, og endelig har man ogsaa ønsket, at den nye Kornlov skulde være enkel og forstaaelig, saaledes at Menigmand kunde læse den og fatte, hvad Meningen var, og saa selvfølgelig sidst og ikke mindst, at den skulde hvile paa et retfærdigere Grundlag end den gamle Kornlov, det retfærdigst mulige. Jeg mener, at hvis disse Forvent-

ninger var opfyldte ved den foreliggende Lov, vilde det sikre den en saa god Modtagelse, som en saadan Lov kan vente hos dem, der skal afstaa deres Avl til Samfundets Behov, og som erkender, at dette er nødvendigt; men jeg mener desværre, at dette Forslag ikke opfylder disse Krav. Det bygger igen paa Jordværdien ligesom den gamle Lov; skønt alle, ja, jeg tør næsten understrege dette Ord: alle, der har haft med Administrationen af Loven af 1917 at gøre, erkender, at dette Grundlag er forfærdelig ulige ansat udover Landet og er et højt uretfærdigt Grundlag. Der blev sagt paa et Møde af en meget kendt Mand i Jylland, at det vilde interessere ham at blive præsenteret for et Medlem af de nedsatte Amtsnævn, som har haft denne Administration, der vilde staa op og forsvare Jordværdien som Grundlag for en Kornligning. Man erkendte jo ogsaa i Fjor, at den ikke var god, og man indførte Forbeholdsrätten, der er blevet stærkt benyttet; men at gentage det og igen bruge Jordværdien ved dette Forslag, det synes jeg er ret urimeligt og umuligt. Vi har jo Eksempler paa, hvorledes der, navnlig mellem Skyldkredsene, men ogsaa indenfor Skyldkredsene, er store Afvigelser mellem de forskellige Egne. Jeg skal f. Eks. henvise til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), der har sagt mig, at i hans Kommune er noget af Sjællands bedste Jord, og den staaar gennemsnitlig til 500 Kr. pr. Td. Land. Det er mig ogsaa bekendt, at anden Jord, der er af Sjællands bedste Jord, staaar omkring 1,000 Kr. og noget helt op til 1,200 Kr. pr. Td. Land. Ved Siden deraf har vi lette, sandmuldede Jorder i Jylland, der staaar til op imod 500 Kr., mellem 400 og 500; det ved jeg med Sikkerhed er Tilfældet mange Steder i Jylland. Disse lette, sandmuldede Jorder kan jo godt give Kartoffler og ogsaa Roer o. s. v., men naar der er Tale om Korn, giver de kun halvt saa mange Fold, som Sjællands bedste Jord, der ogsaa staaar til 500 Kr. Man faar næsten en Følelse af, at dette Lovforslag er blevet til paa saadan en Plet af Sjællands bedste Jord, der staaar til 500 Kr. pr. Td. Land. Jyllands lette Jorder, der ofte staaar meget højt i Hartkorn — men det gør jo ikke Sagen bedre; det er jo ikke Hartkornet, vi kan levere —, er for højt ansatte i Forhold til deres Evne til at give Korn, og der er ogsaa megen Forskel indenfor Jylland, som jeg sagde før, fra Skyldkreds til Skyldkreds og indenfor Kommunerne.

Naar man da vil bygge en Ligning paa